

OBEC HUSINEC

U Radnice 64

250 68 Řež , okres Praha – východ

tel. 220940309, GSM 607920514, e-mail ou@husinec-rez.cz, IČO 00240231,

Vážený pan

15000 Praha 5

Vaše značka:

-

Naše značka:

01263/16/KMa

Vyřizuje:

Mgr. Jana Münzbergerová

V Husinci dne

07.12.2016

ROZHODNUTÍ

Obec Husinec, jakožto věcně a místně příslušný povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodla dle § 15 odst. 1 InfZ o žádosti o informace pana [redacted] 150 00 Praha 5 (dále jen „žadatel“), datované dnem 16. listopadu 2016,

takto:

Žádost žadatele ze dne 16. 11. 2016, vedená pod č.j. 01263/16/KMa, se odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Obec Husinec obdržela dne 21. listopadu 2016 žádost žadatele podle InfZ ze dne 16. listopadu 2016, v níž požadoval poskytnutí následujících informací:

1. Kdy byla vybudována cesta, zábradlí a osvětlení na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže.
2. Na základě jakých povolení byla vybudována cesta, zábradlí a osvětlení na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže.
3. Kolaudační rozhodnutí stavebního úřadu na cestu, zábradlí a osvětlení na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže.
4. Souhlas majitele (ů) s umístěním stavby na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže.

5. Kdy a kým byla cesta na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže převedena do režimu veřejně přístupné účelové komunikace.
6. Souhlas majitele (ů) s převedením cesty na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže do režimu veřejně přístupné účelové komunikace.
7. Dokument, na základě kterého byla cesta, zábradlí a osvětlení na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže zakreslena do územního plánu obce.
8. Souhlas stavebního úřadu s užíváním veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku 317/31 katastrální území Husinec u Řeže.

II.

Po zjištění, že žádost žadatele splňuje formální a obsahové náležitosti stanovené zákonem o svobodném přístupu k informacím, přistoupil povinný subjekt k jejímu věcnému posouzení. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

Předmětná žádost věcně souvisí s předchozí neformální komunikací mezi žadatelem a povinným subjektem, týkající se umístění asfaltové cesty na pozemku ve vlastnictví žadatele; žadatel s umístěním této cesty na svém pozemku nesouhlasí a požadoval po obci její odstranění. Obec žadateli sdělila, že s ohledem na zásadu obecného (veřejného) užívání pozemních komunikací nelze jeho požadavku vyhovět. V návaznosti na to žadatel touto žádostí o informace požaduje poskytnutí konkrétních dokumentů dokládajících umístění cesty na daném pozemku. Ani této žádosti však obec nemůže vyhovět vzhledem ke skutečnosti, že tyto požadované informace nemá k dispozici.

Předmětná cesta se na uvedeném pozemku nachází cca 50 let (a stavebníkem tedy nebyla a nemohla být obec, která v té době jako samosprávný subjekt neexistovala), přičemž obec nedisponuje žádnými soudobými doklady o výstavbě cesty ani příslušnými povoleními nebo jinými relevantními doklady. Rovněž zachycení cesty v územním plánu nevychází z existujícího písemného podkladu (rozhodnutí, povolení apod.), nýbrž ze skutečného stavu, kdy veřejná cesta (veřejností dlouhodobě užívaná) se na daném pozemku reálně nachází.

S ohledem na právě uvedené je tedy možné ve vztahu k předmětné žádosti o informace konstatovat, že se z pohledu InfZ jedná o neexistující informace, tj. o informace, jimiž povinný subjekt nedisponuje a nemá ani povinnost tyto informace mít. K takovéto situaci se ve své rozhodovací praxi vyjádřil mimo jiné Nejvyšší správní soud ČR, který ji posoudil jako faktický důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Lze též konkrétně citovat z rozsudku NSS ČR ze dne 2. 4. 2008, sp. zn. 2 As 71/2007: „*Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.*“ Proto povinnému subjektu nezbylo než žádost žadatele odmítnout, což učinil ve shora uvedeném výroku.

Nad rámec vyřízení této žádosti o informace v režimu InfZ obec – v návaznosti na předchozí, výše zmíněnou neformální komunikaci s žadatelem – uvádí, že ani případná neexistence jím požadovaných dokumentů (pokud jimi nedisponuje ani žádný jiný orgán nebo subjekt) neznamená, že se tato cesta (jako veřejný statek sloužící veřejnému užívání) na daném pozemku nachází protiprávně. Ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích uvádí následující zákonné znaky účelové komunikace: „*Účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.*“ Soudní praxe dovozuje, že naplněním uvedených zákonných znaků se komunikace stává účelovou, viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 8. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1433/2000: „*Pozemek je tedy pozemní*

komunikací v případě, že jde o dopravní cestu určenou k užití silničními a jinými vozidly a chodci, sloužící ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Pozemek, který splňuje uvedená kritéria, se stává účelovou komunikací ze zákona, aniž by byla potřeba o jeho kategorizaci jako účelové komunikace vydávat správní rozhodnutí.“ Je třeba doplnit též názor Nejvyššího správního soudu, který dovedl, že je zcela irrelevantní, jak je pozemek, na kterém se nachází účelová komunikace, veden v katastru nemovitostí: „Ke vzniku veřejně přístupné účelové komunikace tedy není třeba správního rozhodnutí ani není podstatné, jak je příslušný pozemek, na němž se komunikace nachází, veden v katastru nemovitostí či jak byl evidován v minulosti.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2007, č. j. 6 Ans 2/2007–128).

Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 15. 11. 2000, sp. zn. 22 Cdo 1868/2000, uvedl: „Proto nelze zřídit účelovou komunikaci na pozemku proti vůli jeho vlastníka; zřídí-li pozemní komunikaci, která by jinak byla účelovou komunikací, někdo jiný než vlastník a vlastník neprojeví, byť i konkludentně, souhlas s existencí a užíváním této komunikace, může se domáhat ochrany negatorní žalobou podle § 126 odst. 1 ObčZ. Je-li však účelová komunikace v souladu s vůlí vlastníka zřízena, nemůže její vlastník jednostranným vyhlášením zamezit jejímu obecnému užívání, (...).“ Závěry týkající se dostatečnosti tzv. konkludentního (uděleného „mlčky“) souhlasu vlastníka (přičemž postačí např. i souhlas předchozího vlastníka pozemku) byly v minulosti dovozeny i rozhodovací praxí správních soudů, např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2009, č. j. 1 As 76/2009 – 60. V případě předmětné účelové komunikace lze jednoznačně spatřovat naplnění konkludentního souhlasu vlastníka pozemku již v tom, že využívání dané účelové komunikace nebylo až dosud rozporováno, přičemž, jak uvedeno, komunikace se v místě nachází dlouhodobě.

Obec má tedy nadále za to, že se v místě nachází veřejně přístupná účelová komunikace, sloužící veřejnému užívání, a vlastník pozemku je proto povinen strpět existenci této komunikace na svém pozemku; v případě zájmu žadatele je obec ochotna jednat s ním o koupi předmětného pozemku, o čemž byl již žadatel neformálně informován.

Poučení

Dle § 16 InfZ a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je možné se proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení. Odvolání se podává u povinného subjektu. Odvolacím orgánem je Krajský úřad Středočeského kraje.

Mgr. Jana Münzbergerová
starostka

OBC HUSINEC
U Radnice 64, 250 68 Řež
IČO: 240231
Tel.: 220 940 309

